

[Udenrigsministeren.]

slaget i April 1925 ved en Diskussion i en stærkt interesseret Kreds nede i Paris, hvor ogsaa Folkeforbundsdelegerede var til Stede. Det ærede Medlem Hr. Holstein har ved tidligere Lejligheder fremdraget denne Forhandling her paa Tinge paa en Maade, som jeg kun kunde være tilfreds med.

Det har endelig været udviklet i alle Enkeltheder, med Gennemgang af hvert Tvivls punkt, der overhovedet kunde være fremme, med Redegørelse for alle Punkter af Betydning i vort Forslag i en Artikel, som jeg paa Opfordring fra det store franske Folkeretstidsskrift skrev i 1927, og som følgende blev bekendt for Offentligheden og for alle dem, der interesserer sig for og beskæftiger sig med den Art af Spørgsmaal.

Men det ærede Medlem kunde saa spørge — og spørger: Men har nu de delegerede, der var samlede i September dette Aar i Genève, været klare over, hvad dette gjaldt, eller har det været saaledes, at de fik saadan en from og uskyldig Fremstilling fra Statsministerens Side, og at det var paa Baggrund af den, de pænt tav stille?

Dertil vil jeg svare, at det vilde være stridende mod al Fremgangsmaade indenfor Folkeforbundet at give en indgaaende Redegørelse for det enkelte Lands Planer med Hensyn til dets Militærvæsen under den almindelige Folkeforbundsdebat. Men Mulighed for Uklarhed var der ikke paa noget Punkt. Nogle faa Dage før Folkeforbundets Møde førtes der i Genève i den interparlamentariske Union en Forhandling, hvori talrige delegerede deltog, og hvor jeg for min Del havde Lejlighed til meget indgaaende at udvikle Karakteren og Indholdet af det danske Forslag og Begrundelsen af dette.

Dernæst er der foregaaet dette — det kunde det ærede Medlem naturligvis ikke paa Forhaand vide —, at alle Delegationer, der overhovedet har vist nogen Interesse for dette Spørgsmaal, ligesom interesserede Regeringer og deres Repræsentanter har faaet til Raadighed den Redegørelse for vore Forslag, som jeg her har omtalt, og derigennem faaet fuldkommen Oplysning om alt, hvad der var planlagt i Danmark.

Men, siger det ærede Medlem, vi har henvist til Haagerkonventionernes Forpligtelser, og han tror, at dette har en særlig Betydning. Overfor Folkeforbundskredse maa jeg erkende, at jeg mener, det har en svindende Betydning, fordi man der efter Kellogg-Pagtens Underskrift ikke i samme Omfang som tidligere regner med Muligheden af Begivenheder, hvor netop disse

Konventioner kunde faa en saa stor Betydning, som man før tillagde dem. Men der er endnu Tilfælde, hvor det kan tænkes at ske, og derfor har jeg ogsaa ved enhver Lejlighed henvist til disse Konventioner, ligesom den højtærede Statsminister har gjort det, under Forhandlingerne i Genève.

Men, siger det ærede Medlem saa — og det er vel deri, Styrken skulde ligge i hele hans Betragtning: de Folk, som de Herrer sagde det til dernede i Genève, opfatter Følgerne af Haagerkonventionernes Forpligtelser anderledes end de Herrer.

Dertil kan jeg svare, at vi har ikke ladet dem paa noget Punkt i Tvivl om, hvorledes vi opfatter Haagerkonventionernes Forpligtelser. I den Redegørelse, jeg har her, er der et særligt Afsnit, der Punkt for Punkt udvikler dette, og jeg fastslaar i de afsluttende Sætninger i denne Redegørelse netop dette, at Haagerkonventionerne kun giver Pligt til at øve et politimæssigt Tilsyn ved Grænserne og i Farvandene.

Man kan da roligt sige, at der for alle delegerede, som var samlede i Genève, har været den fuldeste Adgang til Oplysning om Karakteren af de danske Planer, om vore Forslags Indhold, om den politiske Stilling overfor disse i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte om, at det, vi vilde stille op, var, hvad han kaldte et Skinforsvar, der paa en Maade bidrog til at vildlede. Jeg tror, vi har Lov til at sige til det ærede Medlem, at netop det, han er Talsmand for, er et Skinforsvar, et Forsvar, der giver sig ud for noget andet, end det i Virkeligheden er. Det, vi er Talsmænd for, er overfor Verden og overfor os selv at sige rent ud, hvad vi magter, og saa indrette vor Militærordning derefter.

De ærede Medlemmer har talt om Misbrug af Folkeforbundet. Jeg har Lov til at sige, at det er ikke Misbrug af Folkeforbundet at virke for i eget Land at gennemføre det Ideal, som Wilson opstillede, den Gang Folkeforbundet blev skabt, og som staaer som Formalet for hele Folkeforbundets Virksomhed. Derimod er det unægtelig efter min Mening Misbrug af Folkeforbundet, naar man søger at benytte dette som Argument for Militærvæsenets Opretholdelse eller Forøgelse i det ene eller det andet Land.

Folkeforbundet er, som Lord Cecil ved given Lejlighed har sagt, skabt med det Formaal at nedbringe Militærvæsenet overalt; ikke kan det i noget Tilfælde bidrage til dets Forøgelse, hverken det ene eller det andet Sted.